

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

18 päivänä lokakuuta 2018*

Muutoksenhaku – Polkumyynti – Asetus (EY) N:o 397/2004 – Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonti – Oikeussuojan tarpeen jatkuminen

Asiassa C-100/17 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 24.2.2017,

Gul Ahmed Textile Mills Ltd, kotipaikka Karachi (Pakistan), edustajinaan L. Ruessmann, avocat, ja J. Beck, solicitor,

valittajana,

ja jossa valittajan vastapuolina ja muina osapuolina ovat

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään J.-P. Hix, avustajinaan R. Bierwagen ja C. Hipp, Rechtsanwältin,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa, ja

Euroopan komissio, asiamiehinään J.-F. Brakeland ja N. Kuplewatzky,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: seitsemännen jaoston puheenjohtaja T. von Danwitz, joka hoitaa neljännen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Juhász (esittelevä tuomari) ja C. Vajda,

julkisasiamies: E. Sharpston,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 25.1.2018 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 22.3.2018 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

- 1 Gul Ahmed Textile Mills Ltd (jäljempänä Gul Ahmed) vaatii valituksellaan kumottavaksi unionin yleisen tuomioistuimen 15.12.2016 antamaa tuomiota Gul Ahmed Textile Mills v. neuvosto (T-199/04 RENV, ei julkaistu, EU:T:2016:740; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla se hylkäsi Gul Ahmedin kanteen, jolla vaadittiin kumottavaksi lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Pakistanista peräisin olevien puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa 2.3.2004 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 397/2004 (EUVL 2004, L 66, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetusta) mainittua yhtiötä koskevilta osin.

Asian tausta ja riidanalainen asetusta

- 2 Sikäli kuin se on käsiteltävän menettelyn kannalta tarpeen, asian tausta voidaan esittää tiivistetysti seuraavasti:
- 3 Gul Ahmed on Pakistanin oikeuden mukaan perustettu yhtiö, joka valmistaa ja vie Euroopan unioniin vuodeliinavaatteita.
- 4 Euroopan komissio aloitti 4.11.2002 jätetyn kantelun jälkeen polkumyynnitutkimuksen, joka koski Pakistanista peräisin olevien puhtaista puuvillakuiduista tai tekokuittujen tai pellavan kanssa siten, että pellava ei ole pääasiallinen kuitu, sekoitetuista puuvillakuiduista valmistettujen valkaistujen, värjättyjen tai painettujen vuodeliinavaatteiden tuonteja ajalta 1.10.2001–30.9.2002. Vahingon arvioinnin kannalta tärkeiden tapahtumien tarkastelu kattoi ajanjakson vuodesta 1999 tutkimusajanjakson loppuun.
- 5 Komissio osoitti 10.12.2003 kantajalle yleisen lopullisen ilmoituksen, jossa yksilöitiin ne tosiseikat ja perusteet, joiden vuoksi se ehdotti lopullisten polkumyynnitoimenpiteiden käyttöön ottamista, sekä kantajaa koskevan erityisen lopullisen ilmoituksen. Kantaja riitautti 5.1.2004 päivätyllä kirjeellä komission päätelmät, sellaisina kuin ne oli esitetty edellä mainituissa asiakirjoissa. Kantaja toimitti komissiolle muita tietoja 16.2.2004 päivätyillä kirjeillä.
- 6 Komissio vastasi 5.1.2004 päivätyyn kirjeeseen 17.2.2004. Huolimatta siitä, että se teki tiettyjä oikaisuja laskelmiinsa, se vahvisti edellisessä kohdassa mainituissa ilmoituksissa tekemänsä päätelmät. Kantaja toisti 27.2.2004 päivätyssä kirjeessä väitteensä virheistä, jotka komissio oli sen mukaan tehnyt arvioinnissaan.
- 7 Euroopan unionin neuvosto antoi riidanalaisen asetuksen 2.3.2004.
- 8 Neuvosto totesi riidanalaisen asetuksen 70 perustelukappaleessa, että kaikkiin pakistanilaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin sovellettava yleinen keskimääräinen polkumyynnimarginaali on 13,1 prosenttia.
- 9 Neuvosto totesi tämän jälkeen hinta-arviota koskevassa osassa, joka sisältyy unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon tutkimista koskevaan yleisosioon, mainitun asetuksen 92 perustelukappaleessa pääpiirteissään, että unionin tuottajien keskimääräiset kilohinnat olivat nousseet tarkastelujaksolla asteittain ja että tätä kehitystä tarkasteltaessa on otettava huomioon se, että kyseinen keskimääräinen hinta kattaa sekä tarkasteltavana olevan tuotteen kalliit että edulliset tuotelajit ja että "[unionin] tuotannonala on joutunut siirtymään yhä enemmän kalliimpien, kapean erikoisalan tuotteiden myyntiin, koska suurten tuotantomäärien massamarkkinoille suunnattu myynti on korvaantunut alhaisen hintatason maista tulevalla tuonnilla".
- 10 Neuvosto toteaa riidanalaisen asetuksen 101 perustelukappaleessa, että unionin tuotannonalan tilanne oli pahentunut, mutta huomauttaa kuitenkin, että otokseen kuuluvien tuottajien keskimääräiset myyntihinnat "olivat noususuunnassa tarkastelujaksolla, mikä johtui kuitenkin osittain siirtymisestä enemmän kalliimpien, markkinoiden kapean sektorin tuotteiden myyntiin".

- 11 Syy-yhteyden arviointia koskevassa yleisessä osassa olevassa tutkimuksessa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksista neuvosto toteaa riidanalaisen asetuksen 104 ja 105 perustelukappaleessa pääpiirteissään, että sekä puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnin määrä Pakistanista että mainitun maan markkinaosuus olivat kasvaneet unionissa. Neuvosto toteaa myös seuraavaa: ”Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat olivat huomattavasti [unionin] tuotannonalan sekä muiden kolmansien maiden viejien hintoja alhaisemmat. Lisäksi todettiin, että [unionin] tuotannonalan oli suurelta osin vetäytyttävä hinnaltaan alhaisilta markkinalohkoilta, joilla Pakistanista peräisin olevalla tuonnilla on vahva asema, mikä myös korostaa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja [unionin] tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välistä syy-yhteyttä.”
- 12 Muiden tekijöiden vaikutusta koskevassa arvioinnissaan neuvosto toteaa riidanalaisen asetuksen 109 perustelukappaleessa, että muista kolmansista maista kuin Intiasta ja Pakistanista peräisin oleva tuonti oli kasvanut tutkimusajanjakson aikana. Neuvosto korostaa tästä seuraavaa: ”Koska Turkin ja [unionin] yrityksillä on keskinäisiä yhteyksiä, on ilmennyt tiettyä markkinaintegraatiota eli turkkilaiset vientiä harjoittavat tuottajat ja [unionin] toimijat ovat harjoittaneet yritysten välistä kauppaa, mikä on osoituksena siitä, että päätös tuoda kyseisestä maasta ei liity ainoastaan hintaan. Tämän vahvistaa se, että Turkista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen keskimääräinen hinta tutkimusajanjaksolla oli melkein 45 prosenttia korkeampi kuin Intiasta peräisin olevan tuotteen hinta ja 34 prosenttia korkeampi kuin Pakistanista peräisin olevan tuotteen hinta. Sen vuoksi on epätodennäköistä, että Turkista peräisin oleva tuonti rikkoi Pakistanista peräisin olevan tuetun tuonnin ja [unionin] tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden.”
- 13 Neuvosto toteaa riidanalaisen asetuksen 112 perustelukappaleessa seuraavaa: ”Väitettiin, että [unionin] tuotannonalan tuottamien vuodeliinavaatteiden kysyntä väheni määrällisesti siitä syystä, että yhteisön tuotannonala keskittyi markkinoiden ylempään hintaryhmään, jossa myyntiä oli vähemmän. Kuten aiemmin on huomautettu, – – vuodeliinavaatteiden kokonaiskulutus [unionissa] ei laskenut vaan kasvoi tarkastelujaksolla. Useimmilla [unionin] tuottajilla on eri tuotantolinjat eri markkinalohkoille. Kalliimmilla merkeillä on suuremmat marginaalit, mutta niitä myydään ainoastaan hyvin vähän. Kapasiteetin käyttöasteen maksimoimiseksi ja kiinteiden tuotantokustannusten kattamiseksi [unionin] tuotannonala tarvitsee myös suuren määrän hinnaltaan alhaisen markkinalohkon myyntiä. Kysynnän ei ole osoitettu laskeneen kyseisellä lohkolle. Mainitulle lohkolle on toisaalta tullut lisääntyvässä määrin alhaiseen hintaan tuotuja tuotteita, mikä aiheuttaa vahinkoa [unionin] tuotannonalalle. Ottaen huomioon kokonaiskulutuksen kasvun, joka ei ole rajoittunut vain tietyille markkinalohkoille, ei voida katsoa, että tilanne [unionissa] kysynnän osalta rikkoo Pakistanista peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden.”
- 14 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdalla otetaan käyttöön 13,1 prosentin suuruinen polkumyyntitulli Pakistanista peräisin olevien niiden puuvillan tyyppisten vuodeliinavaatteiden tuonnissa, jotka kuuluvat asetuksessa mainittuihin yhdistetyn nimikkeistön koodeihin.
- 15 Neuvosto suoritti polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1; jäljempänä perusasetus) 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti omasta aloitteestaan polkumyyntiin rajoittuneen osittaisen välivaiheen tarkastelun, jonka perustana käytettiin 1.4.2003–31.3.2004 kestoista uutta tutkimusajanjaksoa, ja se muutti tämän tarkastelun jälkeen riidanalaisesta asetusta antamalla 5.5.2006 asetuksen (EY) N:o 695/2006 (EUVL 2006, L 121, s. 14), jolla otettiin käyttöön polkumyyntitullin uusi taso, joka vaihteli 0 ja 8,5 prosentin välillä. Koska suuri määrä vientiä harjoittavia tuottajia oli toiminut yhteistyössä, niistä luotiin otos, johon myös kantaja kuului. Sen tuotteisiin sovellettavan lopullisen polkumyyntitullin suuruudeksi määritettiin 5,6 prosenttia.
- 16 Lopullisen polkumyyntitullin voimassaolo päättyi perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti 2.3.2009 eli viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen.

Kanne unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 17 Gul Ahmed nosti 28.5.2004 jättämällään kannekirjelmällä unionin yleisessä tuomioistuimessa kanteen, jolla se vaati riidanalaista asetusta kumottavaksi.
- 18 Kanteessa oli viisi kanneperustetta, jotka perustuivat seuraaviin seikkoihin:
- tutkinnan aloittamisen osalta perusasetuksen 5 artiklan 7 ja 9 kohdan sekä Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamisesta tehdyn sopimuksen, joka on allekirjoitettu Marrakechissa 15.4.1994 (EYVL 1994, L 336, s. 1), liitteessä 1 A olevan tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen (GATT) VI artiklan täytäntöönpanoa koskevan sopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 103; jäljempänä vuoden 1994 polkumyynnissäännöstö) 5.1 ja 5.2 artiklan rikkominen
 - ilmeinen arviointivirhe sekä perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 5 kohdan ja 18 artiklan 4 kohdan sekä vuoden 1994 polkumyynnissäännöstön rikkominen normaaliarvon laskennan osalta
 - perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ja vuoden 1994 polkumyynnissäännöstön rikkominen sekä EY 253 artiklaan perustuvan, asianmukaisten perustelujen ilmoittamista koskevan velvollisuuden noudattamatta jättäminen normaaliarvon ja vientihinnan vertailuun perustuvien tullinpalautusten perusteella tehtyjen oikaisujen osalta
 - ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 3 artiklan 1–3 ja 5 kohdan sekä vuoden 1994 polkumyynnissäännöstön rikkominen merkittävänä pidettävän vahingon toteamisen osalta ja
 - ilmeinen arviointivirhe ja perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan sekä vuoden 1994 polkumyynnissäännöstön rikkominen väitetyn polkumyynnillä tuonnin ja väitetyn vahingon välisen syy-yhteyden toteamisen osalta.
- 19 Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi muita sille esitettyjä kanneperusteita tutkimatta 27.9.2011 antamallaan tuomiolla Gul Ahmed Textile Mills v. neuvosto (T-199/04, ei julkaistu, EU:T:2011:535) viidennen kanneperusteen kolmannen osan sillä perusteella, että neuvosto oli tehnyt oikeudellisen virheen jättäessään tutkimatta, oliko aiempien polkumyynnitullien poistamisesta ja yleisen etuusjärjestelmän käyttöönotosta Pakistanin hyväksi ollut perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti seurauksena se, että Pakistanista peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välinen syy-yhteys oli katkennut, ja kumosi riidanalaisen asetuksen siltä osin kuin se koski Gul Ahmedia.
- 20 Neuvosto valitti tuomiosta komission tukemana ja vaati unionin tuomioistuinta kumoamaan sen.
- 21 Unionin tuomioistuin kumosi 27.9.2011 annetun tuomion Gul Ahmed Textile Mills v. neuvosto (T-199/04, ei julkaistu, EU:T:2011:535) 14.11.2013 antamallaan tuomiolla neuvosto v. Gul Ahmed Textile Mills (C-638/11 P, EU:C:2013:732) ja palautti asian unionin yleiseen tuomioistuimeen.
- 22 Unionin yleinen tuomioistuin piti 26.11.2015 istunnon asiassa T-199/04 RENV. Istunnossa neuvosto väitti komission tukemana, ettei Gul Ahmedilla ollut enää oikeussuojan tarvetta.
- 23 Oikeudenkäyntiväitteensä tueksi mainitut kaksi toimielintä väittivät, että riidanalaisella asetuksella käyttöön otettujen polkumyynnitullien voimassaolo oli päättynyt 2.3.2009, joten kyseisten tuotteiden tuonnissa ei enää sovellettu näitä tulleja. Lisäksi ne väittivät, että määräaika sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevan vahingonkorvauskanteen nostamiselle näiden tullien soveltamisesta aiheutuneista vahingoista oli Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 46 artiklan mukaisesti päättynyt 1.3.2014 ja että myös oikeus polkumyynnitullien palautukseen yhteisön tullikoodeksista

12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL 1992, L 302, s. 1) 236 artiklan nojalla oli myös vanhentunut. Ne väittivät, ettei vaaditusta kumoamisesta ole enää Gul Ahmedille hyötyä.

- 24 Unionin yleinen tuomioistuin pyysi Gul Ahmedia esittämään huomautuksensa tästä oikeussuojan tarpeen lakkaamista koskevasta oikeudenkäyntiväitteestä kahden viikon määräajassa istunnon päivämäärästä lukien.
- 25 Gul Ahmed esitti huomautuksensa 10.12.2015 päivätyssä kirjeessä, jossa se väitti, että sillä on edelleen oikeussuojan tarve. Se vetosi ensinnäkin sillä edelleen olevaan intressiin saada neuvosto korvaamaan sen oikeudenkäyntikulut, toiseksi mahdollisuuteen nostaa tulevaisuudessa vahingonkorvauskanne vahingoista, joita sille on aiheutunut siitä, etteivät unionin tuomioistuimet ratkaisseet asiaa kohtuullisessa ajassa, kolmanneksi mahdollisuuteen saada palautus maksamistaan lopullisista polkumyynnitulleista, neljänneksi sillä olevaan intressiin varmistaa, etteivät lainvastaisuudet enää toistu tulevaisuudessa, ja viidenneksi mahdollisuuteen maineensa palauttamiseen menettelyn jatkamisella.
- 26 Komissio esitti huomautuksensa 6.1.2016 ja neuvosto 20.1.2016 päivätyillä kirjeillä. Ne vaativat pääpiirteissään, että unionin yleinen tuomioistuin hylkää Gul Ahmedin väitteet ja toteaa, ettei yrittämisellä ole enää oikeussuojan tarvetta.
- 27 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisella tuomiolla Gul Ahmedin kanteen.

Valitusasian asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset

- 28 Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen tuomion ja velvoittaa neuvoston korvaamaan sekä muutoksenhausta että unionin yleisessä tuomioistuimessa käydystä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 29 Neuvosto ja komissio vaativat, että unionin tuomioistuin hylkää valituksen ja velvoittaa valittajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

- 30 Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kahteen valitusperusteeseen, joista ensimmäinen perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin rikkoi tuomioiden perusteluvollisuutta koskevaa Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklaa, koska se katsoi, ettei kantajan toisesta ja kolmannelta kanneperusteesta ollut syytä lausua, koska sillä ei ollut enää oikeussuojan tarvetta, ja toinen siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisia virheitä ja ottanut tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla hylätessään kantajan viidennen kanneperusteen.

Ensimmäinen valitusperuste

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 31 Ensimmäinen valitusperuste kohdistuu valituksenalaisen tuomion 42–60 kohdassa oleviin perusteluihin. Valitusperuste jakautuu neljään osaan.
- 32 Ensimmäisen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa valittaja moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on valituksenalaisen tuomion 49, 57 ja 60 kohdassa laiminlyönyt perusteluvollisuutensa ja rikkonut unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 129 artiklaa vaatiessaan, että valittaja näyttää toteen, että sillä on edelleen oikeussuojan tarve menettelyssä, jolla pyritään riidanalaisen

asetuksen kumoamiseen, vaikka valittajan mukaan kantajan on näytettävä oikeussuojan tarve toteen ainoastaan hetkellä, jolloin kyseessä olevan toimen kumoamisvaatimus jätetään, ja kun tämä on osoitettu, oikeussuojan tarpeen häviämiseen vetoavan osapuolen on näytettävä tämä toteen. Se lisäksi, että unionin yleinen tuomioistuin on loukannut puolustautumisoikeuksia tutkiessaan ainoastaan väitteet, jotka on esitetty oikeussuojan tarpeen jatkumisen osoittamiseksi, ottamatta huomioon muita asiakirja-aineistoon sisältyviä seikkoja.

- 33 Ensimmäisen valitusperusteensa toisessa osassa valittaja väittää, että – toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 58 kohdassa – vientihinnan ja normaaliarvon määrittämisessä tehdyt virheet samoin kuin virheet, jotka liittyvät polkumyyntilaskelmiin, olivat metodologisia virheitä, jotka saattoivat toistua tulevaisuudessa, eivätkä yksinkertaisia kyseiseen asiaan liittyviä aineellisia virheitä, mistä valittajan mukaan olisi pitänyt aiheutua riidanalaisen asetuksen kumoaminen varsinkin, koska unionin yleisen edun mukaista on, että tällaisista perusasetuksen 2 artiklan vastaisista sääntöjenvastaisuuksista määrätään seuraamuksia.
- 34 Ensimmäisen valitusperusteen kolmannessa osassa valittaja moittii valituksenalaisen tuomion 58 kohtaa ja katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin on laiminlyönyt perusteluvelvollisuutensa, koska mainitussa kohdassa todetaan, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaiset tullinpalautusten perusteella tehtävät oikaisut oli osittain hylätty siitä syystä, ettei kyseisen hakemuksen tueksi ollut esitetty mitään asianmukaista näyttöä.
- 35 Ensimmäisen valitusperusteensa neljännessä osassa valittaja moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, ettei se ole vastannut väitteeseen, jonka mukaan sillä, että oikeussuojan tarvetta ei katsottaisi olevan sellaisten toimien kumoamiseksi, jotka eivät ole antaneet aiheutta rahamäärien perimiseen ja joiden voimassaolo on päätynyt ennen kuin unionin yleinen tuomioistuin lausuu kyseisten toimien pätevydestä, jätettäisiin nämä toimet kaiken tuomioistuinvalvonnan ulkopuolelle ja rikottaisiin näin SEUT 263 artiklaa, kuten unionin yleinen tuomioistuin on jo todennut 18.3.2009 antamassaan tuomiossa Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision v. neuvosto (T-299/05, EU:T:2009:72).
- 36 Neuvosto ja komissio kiistävät valittajan väitteet.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 37 Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisestä osasta on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostama kumoamiskanne voidaan tutkia vain siltä osin kuin tällä henkilöllä on intressi saada riidanalainen toimi kumotuksi. Tällainen intressi edellyttää, että riidanalaisen toimen kumoamisella voi itsessään olla oikeusvaikutuksia ja että kanne voi mahdollisesti tuloksellaan tuottaa kantajalle jotakin hyötyä. Kantajan on esitettävä näyttö tästä intressistä, jota arvioidaan sinä päivänä, jolloin kanne on nostettu ja joka muodostaa olennaisen ja ensimmäisen edellytyksen kaikille kanteille (ks. vastaavasti tuomio 4.6.2015, Andechser Molkerei Scheitz v. komissio, C-682/13 P, ei julkaistu, EU:C:2015:356, 25–27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 38 Tämän intressin on lisäksi oltava edelleen olemassa menettelyn loppuun saakka, ja asiaa käsittelevä tuomioistuin voi omasta aloitteestaan menettelyn kaikissa vaiheissa ottaa huomioon sen, että asianosaisella ei ole intressiä vaatimuksensa pysyttämiseksi kannekirjelmän jättämispäivän jälkeen tapahtuneen seikan johdosta (ks. vastaavasti tuomio 19.10.1995, Rendo ym. v. komissio, C-19/93 P, EU:C:1995:339, 13 kohta ja tuomio 17.9.2015, Mory ym. v. komissio, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 57 kohta).

- 39 Kun unionin yleinen tuomioistuin voi omasta aloitteestaan ottaa menettelyn kaikissa vaiheissa huomioon kysymyksen, joka koskee kantajan oikeussuojan tarpeen jatkumisen puuttumista, se voi myös tutkia tällaisen kysymyksen, jos sen on menettelyn kuluessa tuonut esiin asianosainen, joka esittää tämän tueksi riittävän päteviä seikkoja.
- 40 Unionin yleisen tuomioistuimen on tätä tutkimusta suorittaessaan pyydettävä kantajaa lausumaan esillä olevasta kysymyksestä ja annettava sille mahdollisuus esittää seikkoja, joilla voidaan asianmukaisesti osoittaa sen oikeussuojan tarpeen jatkuminen.
- 41 Käsiteltävässä asiassa neuvosto ja komissio ovat unionin yleisessä tuomioistuimessa 15.11.2015 pidetyssä istunnossa väittäneet, ettei lausunnon antaminen asiassa ollut enää tarpeen, koska kantajan oikeussuojan tarve oli lakannut, ja esittäneet tämän väitteensä tueksi riittävän päteviä seikkoja. Istunnon jälkeen kantajaa pyydettiin lausumaan mainitusta kysymyksestä, ja sillä on ollut mahdollisuus esittää kaikki näyttö, jolla voitaisiin kumota mainittujen toimielinten väitteet.
- 42 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin ei ole loukannut todistustaakkaa eikä perusteluvollisuuttaan katsoessaan, ettei toisesta ja kolmannelta kanneperusteesta ollut enää syytä lausua sen vuoksi, että tutkittuaan kaikki tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin osapuolet olivat vedonneet kantajan oikeussuojan tarpeen jatkumisen osalta ja joista ne olivat voineet lausua, unionin yleinen tuomioistuin katsoi, ettei kantaja ollut osoittanut asianmukaisesti, että sillä oli edelleen intressi näiden riidanalaisen asetuksen kumoamiseen tähtäävän kahden kanneperusteen osalta.
- 43 Valittaja väittää lisäksi virheellisesti, että unionin yleinen tuomioistuin on loukannut puolustautumisoikeuksia, vaikka unionin yleinen tuomioistuin on annettuaan valittajalle mahdollisuuden lausua oikeussuojan tarpeen lakkaamista koskevasta oikeudenkäyntiväitteestä vastannut kaikkiin niihin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin koskeviin väitteisiin, jotka kantaja esitti perustellakseen oikeussuojan tarpeen jatkumisen, niin kuin sen pitikin tehdä, kuten tämän tuomion 39 ja 40 kohdassa todetaan.
- 44 Näistä seikoista seuraa, että ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa on hylättävä perusteettomana.
- 45 Ensimmäisen valitusperusteen toisesta osasta on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti, miltä osin tuomion kumoamista vaaditaan, sekä ne oikeudelliset perustelut, jotka tukevat erityisesti kyseistä kumoamisvaatimusta, eikä valitus saa tosiasiallisesti olla pyyntö siitä, että unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetty kanne tutkitaan uudelleen (ks. vastaavasti määräys 17.9.1996, *San Marco v. komissio*, C-19/95 P, EU:C:1996:331, 37 ja 38 kohta).
- 46 Käsiteltävässä asiassa valittaja vetoaa valituksessaan ainoastaan metodologisiin virheisiin laskelmissa erittelemättä niitä tarkemmin ja epä johdonmukaisuuksiin polkumyyntilaskelmien tuloksissa osoittamatta syytä, joiden johdosta nämä virheet saattaisivat toistua tulevaisuudessa. Kuten julkisasiamies korostaa ratkaisuehdotuksensa 75 kohdassa, valittaja on lisäksi unionin tuomioistuimessa pidetyssä istunnossa todennut, että se katsoi, että komissio oli perustanut päätelmänsä mielivaltaisiin tilapäisratkaisuihin määrittämättä mitään erityistä metodologiaa laskelmia varten. Näin ollen valittaja on itse istunnossa myöntänyt, että väitetyt virheet liittyivät ainoastaan käsiteltävän asian olosuhteisiin.
- 47 Valitusperusteen toinen osa on näin ollen jätettävä tutkimatta.
- 48 Ensimmäisen valitusperusteen kolmannelta osasta on todettava, että – kuten julkisasiamies korostaa ratkaisuehdotuksensa 78 kohdassa – kyseinen osa perustuu ilmeisen virheelliseen tulkintaan valituksenalaisen tuomion 58 kohdasta, jossa unionin yleinen tuomioistuin vain katsoi, ettei kantajalla ollut oikeussuojan tarvetta siitä syystä, että riidanalaisen asetuksen toteamukset, joiden lainmukaisuuden kantaja riitauttaa, liittyvät läheisesti käsiteltävän asian erityisolosuhteisiin. Tässä

yhteydessä unionin yleinen tuomioistuin totesi mainitussa 58 kohdassa ainoastaan, että neuvosto oli osittain hylännyt tullinpalautusten perusteella tehtävät oikaisut siitä syystä, ettei kantaja ollut esittänyt asianmukaista näyttöä.

- 49 Tästä seuraa, että ensimmäisen valitusperusteen kolmas osa on hylättävä perusteettomana.
- 50 Ensimmäisen valitusperusteen neljännestä osasta on heti alkuun todettava, että unionin yleisen tuomioistuimen 18.3.2009 antamansa tuomion Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision v. neuvosto (T-299/05, EU:T:2009:72) 56 ja 57 kohdassa esittämän päätelmän välittömänä tarkoituksena oli hylätä neuvoston kyseisessä asiassa esittämä näkemys, joka kuvataan mainitun tuomion 44 kohdassa ja jonka mukaan kyseisen asian kantajilla ei enää ollut oikeussuojan tarvetta, koska asetuksen, jonka kumoamista kantajat vaativat, voimassaolo oli päättynyt kumoamiskanteen nostamisen jälkeen ja koska kantajat eivät olleet maksaneet mitään polkumyyntitulleja mainitun asetuksen perusteella.
- 51 On kuitenkin korostettava, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole valituksenalaisessa tuomiossa suinkaan todennut kantajan oikeussuojan tarpeen lakkaamista pelkästään siitä syystä, ettei riidanalaisella asetuksella enää ollut vaikutuksia hetkellä, jolloin se ratkaisi kumoamiskannetta, ja ettei kantaja osoittanut maksaneensa polkumyyntitulleja mainitun asetuksen perusteella.
- 52 Katsoakseen, ettei toisesta ja kolmannesta kanneperusteesta ollut enää syytä lausua, unionin yleinen tuomioistuin nojautui viiteen perusteeseen: i) halulla saada oikeudenkäyntikulut korvatuksi ei voitu katsoa osoitettavan kantajan oikeussuojan tarvetta (valituksenalaisen tuomion 52 kohta), ii) kyseisen menettelyn väitetysti kohtuuttoman pitkä kesto ei myöskään ollut sen luonteinen seikka, että sillä voitiin osoittaa kantajan oikeussuojan tarpeen jatkuminen (valituksenalaisen tuomion 53 kohta), iii) kantaja ei osoittanut maksaneensa polkumyyntitulleja riidanalaisen asetuksen perusteella, koska sen tytäryhtiön maksamat polkumyyntitullit eivät perustuneet riidanalaiseen asetukseen vaan asetukseen N:o 695/2006, jolla ensin mainittua asetusta oli muutettu (valituksenalaisen tuomion 54 ja 55 kohta), iv) lainvastaisuudet, joita riidanalaisessa asetuksessa väitettiin olevan, eivät voineet toistua käsiteltävän asian olosuhteiden ulkopuolella (56–58 kohta) ja v) kantajan maineen palauttamista koskevat väitteet eivät olleet perusteltuja (59 kohta).
- 53 On myös todettava, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 54 kohdassa, että uudella asetuksella N:o 695/2006 oli otettu käyttöön uusi normaaliarvo, ja verrattuaan tätä arvoa vientihintaan se päätteli, että kantajalla ei ollut enää oikeussuojan tarvetta toisen ja kolmannen kanneperusteen, jotka perustuivat riidanalaisessa asetuksessa oleviin virheisiin normaaliarvon määrittämisessä ja tämän arvon vertaamisessa vientihintaan, osalta, koska mainitun asetuksen perusteella ei ollut tehty mitään polkumyyntitullien palauttamista koskevaa hakemusta.
- 54 Unionin yleinen tuomioistuin on toiminut oikein tehdessään tällaisen päätelmän, koska – kuten julkisasiamies huomauttaa ratkaisuehdotuksensa 99 kohdassa – kantaja ei ole osoittanut hakeneensa tullivelan tiedoksiantopäivästä alkavassa kolmen vuoden määräajassa, josta säädetään unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 (EUVL 2013, L 269, s. 1) 121 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, tulliviranomaisilta palautusta lainvastaisena pitämänsä toimen perusteella maksetuista tulleista (ks. vastaavasti tuomio 27.9.2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, 67 kohta ja tuomio 4.2.2016, C & J Clark International ja Puma, C-659/13 ja C-34/14, EU:C:2016:74, 188 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 55 Tästä seuraa, että – toisin kuin valittaja väittää ensimmäisen valitusperusteensa neljännen osan tueksi – valituksenalaisesta tuomiosta selviävät syyt, joiden johdosta unionin yleinen tuomioistuin ei ole soveltanut nyt esillä olevassa asiassa päättelyä, joka esitetään 18.3.2009 annetun tuomion Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision v. neuvosto (T-299/05, EU:T:2009:72) 56 ja 57 kohdassa.

- 56 Näin ollen myös ensimmäisen valitusperusteen neljäs osa on hylättävä perusteettomana, joten kyseinen valitusperuste on hylättävä kokonaisuudessaan.

Toinen valitusperuste

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

- 57 Toisella valitusperusteellaan valittaja moittii valituksenalaisen tuomion 162, 163, 168, 169 ja 170 kohtaa, joissa unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kumoamiskanteen tueksi esitetyn viidennen kanneperusteen, jonka mukaan Pakistanista peräisin olevan vuodeliinavaatteiden tuonnin ja unionin mainittuihin tuotteisiin liittyvälle tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välinen syy-yhteys on kyseenalaistettu sekä mainitun tuotannonalan siirtymisellä kalliimpiin tuotteisiin että turkkilaisilta, unionin teollisuuteen liittyviltä tuottajilta peräisin olevien tuontien lisääntymisellä.
- 58 Toisen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla katsoessaan valituksenalaisen tuomion 162 ja 163 kohdassa, että unionin tuotannonalan siirtymistä markkinoiden ylempään osaan ei voitu pitää seikkana, jolla voitaisiin kyseenalaistaa Pakistanista peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välinen syy-yhteys, vaikka riidanalaisen asetuksen 92 ja 112 perustelukappaleessa todetaan, että myyntimäärät markkinoiden kyseisellä osalla olivat pienempiä. Valittaja lisää vielä, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, koska se ei ole vastannut kantajan väitteeseen, jonka mukaan unionin tuotannonalan tällainen siirtyminen oli alkanut jo ennen tutkimusajanjakson alkamista.
- 59 Toisen valitusperusteensa toisella osalla valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 168 kohdassa ottanut vääristyneellä tavalla huomioon riidanalaisen asetuksen sisältämät seikat katsoessaan, että se seikka, että toimielimet ovat todenneet tiettyjä yhteyksiä unionin tuotannonalan ja muiden maiden tuotannonalojen välillä, ei itsessään merkinnyt sitä, että ne olivat tietoisia tuotannon siirtoa koskevasta strategiasta, vaikka riidanalaisen asetuksen 109 perustelukappaleessa todetaan unionin tuotannonalan ja turkkilaisen teollisuuden välillä olevan yhteyksiä samoin kuin viimeksi mainitun teollisuuden tiettyä markkinaintegraatiota, millä osoitettiin selvästi unionin teollisuuden strategia tuotannon siirtämisestä Turkkiin.
- 60 Valittaja toteaa myös, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 169 kohdassa ottanut tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla katsoessaan, että kantaja oli väittänyt, että unionin teollisuuden toteuttamalla vuodeliinavaatteiden tuotannon siirrolla muihin maihin oli rikottu mainitulle teollisuudelle aiheutuneen vahingon ja Pakistanista peräisin olevien tuontien välinen syy-yhteys. Valittaja toteaa lisäksi, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole perustellut valituksenalaisen tuomion 170 kohdassa esittämänsä toteamusta, jonka mukaan riidanalaisen asetuksen 109–111 perustelukappaleessa esitettiin selvästi, että neuvosto oli arvioinut oikeudellisesti riittävällä tavalla Turkista peräisin olevien kyseisen tuotteen tuontien vaikutusta. Lopuksi valittaja väittää, ettei valituksenalaisessa tuomiossa arvioida myöskään sitä yhteisvaikutusta, joka aiheutuu unionin tuotannonalan siirtymisestä kalliimpiin tuotteisiin ja samanaikaisesti lisääntyneestä tuonnista turkkilaisien, unionin teollisuuteen liittyvien tuottajien toimesta.
- 61 Neuvosto ja komissio kiistävät valittajan väitteet.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 62 On muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tosiseikkojen ja selvityksen vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen on ilmeistä asiakirja-aineistosta selvästi ilman, että on tarpeen ryhtyä uudelleen arvioimaan tätä tosiseikasta ja selvitystä (tuomio 2.6.2016, Photo USA Electronic Graphic v. neuvosto, C-31/15 P, ei julkaistu, EU:C:2016:390, 52 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 63 Niin ikään vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että yhteisen kauppapolitiikan ja aivan erityisesti kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla unionin toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset ja poliittiset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia. Tällaista arviointia koskevassa tuomioistuINVALVONNASSA on näin ollen rajoitettava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin (ks. vastaavasti tuomio 7.5.1987, Nachi Fujikoshi v. neuvosto, 255/84, EU:C:1987:203, 21 kohta ja tuomio 14.12.2017, EBMA v. Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, 68 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 64 Unionin tuomioistuin on niin ikään katsonut, että unionin yleisen tuomioistuimen valvonta, joka koskee todisteita, joihin unionin toimielimet perustavat toteamuksensa, ei merkitse tosiseikkojen uutta arviointia, jolla korvataan kyseisten toimielinten tekemä arviointi. Tällä valvonnalla ei loukata kyseisillä toimielimillä kauppapolitiikan alalla olevaa laajaa harkintavaltaa, vaan siinä ainoastaan todetaan, saattavatko nämä todisteet tukea toimielinten päätelmiä. Unionin yleisen tuomioistuimen on näet paitsi selvitettävä esitettyjen todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus myös tarkastettava, sisältävätkö nämä todisteet kaikki merkitykselliset seikat, jotka on otettava huomioon monitahoisen tilanteen arvioinnissa, ja voidaanko niillä tukea päätelmiä, jotka niistä on tehty (tuomio 14.12.2017, EBMA v. Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, 69 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 65 Käsiteltävässä asiassa vääristyneellä tavalla huomioon ottamista koskevasta väitteestä, jonka valittaja on esittänyt valituksenalaisen tuomion 162 ja 163 kohtaan kohdistuvan toisen valitusperusteensa ensimmäisen osan tueksi, on – sikäli kuin kyse on ensin mainitussa kohdassa esitetystä toteamuksista – korostettava, että riidanalaisen asetuksen 92 ja 112 perustelukappaleessa todetaan yhtäältä, että "[unionin] tuotannonala on joutunut siirtymään yhä enemmän kalliimpien, kapean erikoisalan tuotteiden myyntiin, koska suurten tuotantomäärien massamarkkinoille suunnattu myynti on korvaantunut alhaisen hintatason maista tulevalle tuonnilla", ja toisaalta seuraavaa: "Useimmilla [unionin] tuottajilla on eri tuotantolinjat eri markkinalohkoille. Kalliimmilla merkeillä on suuremmat marginaalit, mutta niitä myydään ainoastaan hyvin vähän. Kapasiteetin käyttöasteen maksimoimiseksi ja kiinteiden tuotantokustannusten kattamiseksi [unionin] tuotannonala tarvitsisi myös suuren määrän hinnaltaan alhaisen markkinalohkon myyntiä. – – Ottaen huomioon kokonaiskulutuksen kasvun, joka ei ole rajoittunut vain tietyille markkinalohkole, ei voida katsoa, että tilanne [unionissa] kysynnän osalta rikkoo Pakistanista peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja [unionin] tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden."
- 66 Toisin kuin valittaja väittää, valituksenalaisen tuomion 162 kohta, jonka mukaan unionin tuotannonalan merkittävää vahinkoa ei voitu selittää kalliimpien tuotteiden kysynnän väitetyllä pysymisellä ennallaan, koska unionin kysyntä oli kasvanut kaikenhintaisten tuotteiden osalta, ei ole mitenkään ristiriidassa edellisessä kohdassa mainittujen kahden perustelukappaleen kanssa, mistä systä tämä väite on hylättävä perusteettomana.
- 67 Valituksenalaisen tuomion 163 kohtaan kohdistuvasta väitteestä on todettava, että samaisen tuomion 162 kohdassa olevat perustelut riittävät yksinään oikeuttamaan kantajan väitteen hylkäämisen.
- 68 Tämän vuoksi kyseinen väite on hylättävä perusteettomana. Näin ollen toisen valitusperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

- 69 Valituksenalaisen tuomion 168–170 kohtaan kohdistuvasta toisen valitusperusteen toisesta osasta on todettava, että neuvosto on riidanalaisen asetuksen 109 ja 111 perustelukappaleessa katsonut, että unionin teollisuudenalan ja turkkilaisen teollisuuden välillä on yhteyksiä ja että tiettyä markkinaintegraatiota on ilmennyt yritysten välisenä kauppana, mikä oli osoituksena siitä, että päätös tuoda kyseisestä maasta ei liittynyt ainoastaan hintaan. Neuvosto katsoi, että muista kolmansista valtioista kuin Pakistanista peräisin olevilla tuonneilla ei voitu kyseenalaistaa Pakistanista peräisin olevien polkumyynnillä tuettujen tuontien ja unionin teollisuudenalalle aiheutuneen vahingon välistä syy-yhteyttä, koska näiden muiden kolmansien maiden teollisuudelta peräisin olevien tuotteiden hinta oli korkeampi kuin Pakistanin teollisuudelta peräisin olevien tuotteiden hinta.
- 70 Valituksenalaisen tuomion 168 kohdasta, jonka mukaan ”se seikka, että toimielimet ovat todenneet tiettyjä yhteyksiä unionin tuotannonalan ja muiden maiden tuotannonalojen välillä, ei itsessään merkinnyt sitä, että ne olivat tietoisia tuotannon siirtoa koskevasta strategiasta, jonka tarkoituksena oli korvata unionin tuotanto muualle siirretyllä tuotannolla”, on todettava, ettei siitä käy ilmi ilmeisen selvästi, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut edellisessä kohdassa mainitut seikat huomioon vääristyneellä tavalla, koska toteamus unionin ja Turkin tuotannonalojen välisestä yhteydestä ja tuonneista, joiden syynä ei ole yksinomaan hinta, ei itsessään riitä tuomaan esiin unionin teollisuudenalan tietoista strategiaa tuotannon siirtämisestä, millä kyseenalaistettaisiin unionin tuotannonalalle Pakistanista peräisin olevien tuontien johdosta aiheutuneen vahingon olemassaolo.
- 71 Näin ollen tämän tuomion 62 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti valittajan toisen valitusperusteensa toisen osan tueksi esittämä väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on ottanut valituksenalaisen tuomion 168 kohdassa vääristyneellä tavalla huomioon sille esitetyt tosiseikat, on hylättävä perusteettomana.
- 72 Valituksenalaisen tuomion 169 kohtaan kohdistuvasta väitteestä, joka perustuu niin ikään siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut vääristyneellä tavalla huomioon sille esitetyt tosiseikat, on todettava, että kantaja toteaa unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämänsä kannekirjelmän 172 kohdassa, että ”koska [unionissa] sijaitsevan tuotannon vähäinen markkinaosuuksien menettäminen on kompensoitu [unionin] teollisuudenalan määräysvallassa olevasta muualle siirretyistä tuotannosta peräisin olevien tuontien markkinaosuuksien kasvulla, [unionin] teollisuudenalalla mahdollisesti aiheutuneen vahingon syynä ei ole tuonti Pakistanista vaan [unionin] tuottajien päätös käyttää määräysvallassaan olevaa muualle siirrettyä tuotantoa edullisten vuodeliinavaatteiden hankkimiseksi ja niiden myymiseksi [unionissa]”.
- 73 Valittaja on näin ollen – toisin kuin se esittää nyt käsiteltävässä väitteessään – kyseenalaistanut edellisessä kohdassa mainituilla toteamuksillaan unionin teollisuudenalalle aiheutuneen vahingon ja Pakistanista peräisin olevien tuontien välisen syy-yhteyden.
- 74 Täten tämä väite on hylättävä perusteettomana.
- 75 Toisen valitusperusteen toisen osan tueksi esitetystä kolmannesta väitteestä on todettava, että unionin yleinen tuomioistuin on perustellut ratkaisunsa asianmukaisesti katsoessaan valituksenalaisen tuomion 170 kohdassa, että riidanalaisen asetuksen 109–111 perustelukappaleesta ilmeni, että neuvosto oli arvioinut oikeudellisesti riittävällä tavalla muista kolmansista maista, mukaan luettuna Turkista, peräisin olevien kyseisen tuotteen tuontien vaikutusta, ja että neuvosto oli näin voinut ilmeistä arviointivirhettä tekemättä päätellä, että näistä maista peräisin olevien tuontien suhteellisen korkea hinta verrattuna Pakistanista peräisin olevien tuontien hintaan esti sen, että kolmansista maista peräisin olevilla tuonneilla rikottaisiin mainittu syy-yhteys.
- 76 Todettuaan, ettei kantaja ollut esittänyt mitään näyttöä, jolla olisi voitu kyseenalaistaa mainittu syy-yhteys, unionin yleinen tuomioistuin katsoi, ettei neuvosto ollut tehnyt ilmeistä virhettä tosiseikkoja arvioidessaan ja että riidanalaisessa asetuksessa olevilla seikoilla voitiin näyttää oikeudellisesti riittävällä tavoin toteen tällainen syy-yhteys.

- 77 Tämän vuoksi käsiteltävä väite on hylättävä perusteettomana.
- 78 Väitteestä, joka perustuu arvioinnin puuttumiseen muiden tekijöiden yhteysvaikutuksesta, on lopuksi todettava, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 178–181 kohdassa perustellut ne syyt, joiden vuoksi niitä ei ollut tarpeen arvioida, eikä valittaja selitä valituksessaan syitä, joiden vuoksi unionin yleinen tuomioistuin olisi tehnyt oikeudellisen virheen.
- 79 Näin ollen tämä väite on jätettävä tutkimatta, ja täten toisen valitusperusteen toinen osa on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.
- 80 Edellä esitetyistä seikoista seuraa, että toinen valitusperuste samoin kuin valitus kokonaisuudessaan on osittain jätettävä tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomana.

Oikeudenkäyntikulut

- 81 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan, jota sovelletaan sen 184 artiklan 1 kohdan nojalla valituksen käsittelyyn, 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.
- 82 Koska neuvosto ja komissio ovat vaatineet Gul Ahmedin velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska viimeksi mainittu on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) Gul Ahmed Textile Mills Ltd veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset